

TA NẮM CHẶT LẤY CON, ĐƯA CON VỀ TỪ TẬN CÙNG CỎI ĐẤT

... Bà **Jeannette** là tín hữu Công Giáo người Canada. Nhìn mái tóc trắng phau với khuôn mặt rạn rỗ, lan tỏa ra chung quanh nét điềm tĩnh tuyệt đối và niềm vui sâu xa, hẳn người ta có thể nghĩ bà Jeannette từng bơi lội trong hạnh phúc với một quá khứ tràn đầy ân lộc và viên mãn! Thế nhưng thực tế cuộc đời bà không phải như vậy! Năm nay bà bước vào tuổi 83, tuổi thọ của bậc đáng kính. Và trong 83 năm cuộc đời ấy, lại có buồn nhiều hơn vui, từng đong đầy nước mắt và trải qua không biết bao nhiêu biến cố thăng trầm.

Thật vậy, ngay thời thiếu nữ trong tuổi dậy-thì, Jeannette đã nổi loạn chống lại mọi hình thức quyền bính độc tài. Có lẽ gặp trường hợp của bạn, bạn cũng sẽ phản ứng y như thế. Bởi vì, thân phụ của Jeannette là kẻ vừa dữ-tợn cộc-cần vừa nghiện ngập. Cứ mỗi lần say sưa là ông đánh đập cô con gái vô cùng tàn nhẫn. Gia đình nghèo lại quá đông con, tìm đâu cho ra tiền để nuôi ngần ấy miệng ăn? Thế là ông trút mọi hăm hực trên cô con gái vô tội. Ông thường khinh bỉ ném vào mặt con những lời nguyền rủa như:

- Cái đồ vô tích sự! Một loài không làm chi ra hồn! Mà có giỏi thì đi kiếm việc làm để trở thành người hữu dụng đồng thời có được chút tiền nuôi sống cả gia đình!

Nhận những lời lẽ như thế, hẳn không phải là hành trang tốt đẹp dẫn đưa một thiếu nữ hân hoan bước vào cuộc đời.

Điều đáng nói là Jeannette rất ham học. Những buổi học nơi nhà trường khiến cô thiếu nữ mơ màng dệt nên ước mộng muốn trở thành cô giáo. Nhưng những quy luật nhà trường nhắc cô gái không ngừng nhớ đến hoàn cảnh đau thương của gia đình mình. Thế là vào năm 14 tuổi, Jeannette quyết định bỏ nhà ra đi, lang thang bụi đời. Đi đâu bây giờ? Chicago là thành phố đầu tiên tiếp nhận cô gái giang hồ trong một thời gian. Rất nhanh sau đó cô gái rơi vào cảnh si-tình một chàng trai thật lãng-tử mang dáng dấp dịu hiền, thương cảm và đầy nhân tính. Nhưng mộng đẹp tình-ái biến nhanh thành ác mộng. Bởi vì, Jeannette rơi nhảm ổ mại dâm, ma túy và nghiện ngập! Đúng là địa ngục trần gian.

Ngụp lặn trong khổ đau như thế trong vòng vài tháng thì Jeannette quyết định từ bỏ chốn này với thân xác tơi tả như một đồng giẻ rách dơ bẩn. Từ đó cô gái lang thang từ thành phố này sang thành phố khác, kiếm sống bằng các việc làm cùn-con, bên này một ít bên kia một ít.

Trong vòng ròn rã 9 năm trời sống cảnh đầu đường xó chợ, Jeannette phạm đủ thứ tội: nào là trộm cắp cùng với các tội tiểu hình đủ loại. Cho đến một ngày thì cô gái bị tóm bắt tại trận và bị tổng ngục.

Thế nhưng nhà giam lại trở thành tấm ván cứu độ. Một ngày, nằm úp mặt trên giường, Jeannette vừa khóc vừa buông lời nguyền rủa THIÊN CHÚA! Lạ lùng thay, chính khi ấy lại diễn ra một biến cố bất ngờ. Hoàn toàn không hiểu tại sao, Jeannette bỗng cảm thấy mình được THIÊN CHÚA yêu thương. Một tình yêu phụ tử dạt dào triu mến của một người cha. Cô gái cảm động nghẹn ngào kêu lên:

- Sau cùng rồi thì con cũng có được một Người Cha!

Thế là mọi sự đảo lộn hết. Cô gái hoàn toàn đổi mới, hít thở một bầu không khí mới. Từ đây cuộc đời cô mang một ý nghĩa.

Thế nhưng thử thách cuộc đời vẫn chưa buông tha. Ngày ra khỏi nhà tù, Jeannette không biết phải đi về đâu. Không nhà không cửa. Không đồng xu dính túi. Đường phố vẫn còn là nơi chốn nương thân. Nhưng lần này, cô thanh nữ cương quyết sống cuộc đời lương thiện. "Nghèo cho sạch, rách cho thơm!" Không trộm cắp, không gian tham. Cô chỉ sống bằng những gì do chính cô làm ra hoặc kiếm được.

Từ đó đến nay đã bao năm trôi qua. Giờ đây cụ bà Jeannette đáng kính bước vào tuổi ngoài bát tuần. Gương mặt bà luôn điểm nụ cười chiếu tỏa niềm vui trong sáng. Với Tràng Chuối Mân Côi trong tay và bình Nước Thánh trong túi, mỗi ngày bà không ngừng dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA vì Tình Yêu của Người. Đặc biệt bà cầu nguyện với trọn lòng tin tưởng nơi THIÊN CHÚA cho tất cả những ai bị tổn thương trong cuộc đời đang sống trên thế giới này. Đó là các anh chị em kém may mắn bị rơi vào vòng nghiện ngập, xì ke ma túy và tàn bạo vũ phu. Bà muốn mình chứng cho mọi người thấy và hiểu rằng: THIÊN CHÚA cũng yêu thương các anh chị em này.

... "Ta đã nắm chặt lấy người, đưa người về từ tận cùng cõi đất, kêu gọi người từ những miền xa thẳm. Ta đã nói với người: "Người là tôi tớ Ta, Ta đã chọn người, Ta đâu ruồng bỏ. Đừng sợ hãi: có Ta ở với người. Đừng nhớt nhác: Ta là THIÊN CHÚA của người. Ta cho người vững mạnh. Ta lại còn trợ giúp với tay hữu toàn thắng của Ta. Quả vậy, hết thảy những ai giận ghét người sẽ thẹn thùng xấu hổ, và mọi kẻ gây hấn với người, đều kể như không có và bị tiêu diệt. Thù địch người, người sẽ tìm mà không thấy. Những kẻ giao chiến với người, sẽ kể như không có, như hết sạch cả rồi. Vì Ta là THIÊN CHÚA của người, Đấng cầm lấy tay phải người và phán bảo: "Đừng sợ, chính Ta phù trợ người" (Isaia 41,9-13).

(Revue Notre-Dame du Cap, Québec, Canada, 122ème Année, Mars 2013, trang 14)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt